

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urtos/4/2016
Identifikačné číslo spisu:	3014000018
Dátum vydania rozhodnutia:	13.09.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3014000018.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a členov senátu JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Štefana Harabina v trestnej veci odsúdeného Q. T. pre zločin obchodovania s návykovými látkami čiastočne ako návodca podľa § 28a ods. 1 druhý a tretí prípad a ods. 4 č. 3 SMG, § 12 druhý prípad TZ čiastočne dokonaného zločinu, čiastočne v štádiu pokusu obchodovania s návykovými látkami podľa § 28a ods. 1 piaty prípad SMG, 15 TZ a z prečinu podľa § 50 ods. 1 č. 2 WaffG na neverejnom zasadnutí 13. septembra 2016, o sťažnosti odsúdeného Q. T. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 10. augusta 2016, sp. zn. 3Ntc/3/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného Q. T. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 10. augusta 2016, sp. zn. 3Ntc/3/2014-150, podľa § 415 ods. 1 a § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zamietol návrh odsúdeného Q. T. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu včas podal sťažnosť odsúdený Q. T..

V písomnom odôvodnení sťažnosti poukázal na hodnotenie ústavu, v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, že v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody sa osvedčil, na judikát č. 44/1963, z ktorého vyplýva, že skutočnosť, že obvinený bol už predtým odsúdený k dlhodobému trestu nemôže byť sama osebe dôvodom pre zamietnutie žiadosti o podmiennečné prepustenie. Poukázal aj na judikát č. 63/1965, podľa ktorého v konaní o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu je potrebné hodnotiť predovšetkým stav prevýchovy odsúdeného. Konštatoval, že výkon trestu mu končí 05. septembra 2017 a rozsudkom mu ochranné opatrenie uložené nebolo a v žiadosti o podmiennečné prepustenie o jeho uloženie hoc i na viac rokov požiadal, čo je pre spoločnosť výhodnejšie. Krajskému súdu vytkol, že si nezasadával celý trestný spis a disponoval len prekladom Rakúskeho rozsudku a dokladmi súvisiacimi s jeho prebratím. Poukázal aj na to, že v Rakúsku by bol už dávno podmiennečne prepustený ak aj nie po vykonaní polovice uloženého trestu, tak najneskôr po vykonaní dvoch tretín tak ako jeho spolupáchateľ F. K.. V ďalšej časti poukázal na

rozhodovaciú prax rakúskych súdov a Okresného súdu Bratislava I. Poukázal aj na článok 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a v súvislosti s ním namietol odlišné rozhodovanie súdov o právne totožných veciach. S odvolaním naň napadnuté rozhodnutie označil za diskriminačné, pretože sa naňho hľadelo inak len preto, že bol už v minulosti súdne trestaný.

Z týchto dôvodov navrhol, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a podmiennečne ho prepustil z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne skúmal, či sťažnosť podala osoba na to oprávnená a v zákonom stanovenej lehote a zistil, že zákonné podmienky uvedené v § 186 ods. 1 Tr. por. a § 187 ods. 1 Tr. por. nevyhnutné na podanie sťažnosti boli splnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky následne na podklade sťažnosti odsúdeného Q. T. preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že formálne podmienky na postup súdu podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. sú splnené, pretože dve tretiny odsúdenému Q. T. uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody už uplynuli.

V posudzovanom prípade však neboli splnené materiálne podmienky uvedené v § 66 ods. 1 Tr. zák. a to, že nemôže sa od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia veľmi podrobne vysvetlil, na podklade akých úvah k takémuto záveru dospel, keď na stranách 5 a 6 uviedol všetky právne relevantné skutočnosti, ktoré ho k takémuto záveru viedli. Z nich vyplýva, že nielen prechádzajúce odsúdenie menovaného za úmyselnú trestnú činnosť (ako to v podanej sťažnosti tvrdí odsúdený), ale ani podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody v inej veci neviedlo k jeho náprave a nezabránilo mu v opätovnom páchaní úmyselnej trestnej činnosti. Pretože sa najvyšší súd s týmito úvahami v celom rozsahu stotožňuje a osvojuje si ich v celom rozsahu na ne bez toho, aby ich formálne opakoval aj odkazuje.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.